

Передплата

«РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

за пів рік 20 кор.
за пів року 10 кор.
за чверть року 5 кор.
за місяць 1-70 кор.

За границею:

пів рік 16 рублів
або 36 франків
за пів року 8 рублів
або 18 франків

Поодинокі числа по 10 сот.

РУСЛАНА

«Вареш ми очі і душу ми вареш: а не возьмеш мплости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о 5½ год. пополудни.

Редакция, администрация і експедиция «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровського (Харунцини). Експедиция місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламні неопечатаніє вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсіланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Гідне побаченя.

(Конєць).

Що до походження вихованців бурси педагогічного Товариства цікаво буде зазначити, що в ній коло 20 синів учителів, коло 10 сиріт по сьвящениках, а ціла велика решта се селянські діти, ремісничі і т. д. І се становить найбільшу несподіванку для звиджуючого бурсу. Коли надивить ся на сей лад, порядок, на чємне поведєнє і сьмілі, отверті відповіді учеників — то радість певимовна огортає душу, що сей хороний материял людский вийшов з найвищої верстви нашого народа! Селянські діти і сироти — они завдяки нашому педагогічному Товариству найшли взірцевий приют, уможлиwiająчий успішний розвій духа і тіла підчас найважнішого періода житя: гімназьяльних студий. Не один, а десятки з тих молодців, що займають колись важні становиска серед суспільности, що стануть потїхою і підпорою родичів, гордостію цілого свого роду, основателями інтелігентних і засібних, щасливих родин — не один і не десять з них були би без тої бурси зовсім не доступили до жерела науки, не один і не десять з них були би по нужденних станциях в столиці занедбались в науках, або і зледащили морально, не один і не десять були би стратили здоровлє у вогких сутеринах. А тепер мають забезпечені на час гімназьяльних студий всі потреби і догідности, потрібні до успішної научної праці.

Платня за вихованців вагає ся між

9—15 зр. місячно, а пересічно вносить 11 зр. місячно. Надто побирає девять інструкторів-учеників безплатне удержанє. 15 вихованців удержує о. митрополит своїм коштом, платячи по 13 зр. місячно за кожного. Теперішня дорожня дуже утруднює управі удержанє бюджету в рівновазі. Всі артикули живности подорожили, а при такій великій скількості запровіантованя робить се велику ріжницю. А жертволюбність нашої суспільности до бурси, яка в перших роках всеж таки проявляла ся вдоволяючо, від тамтого року майже цілком саникла. Гідну побаченя інституцію нашу, нашу гордість і надію, не стілько що ніхто не навіщує з приїзжих, але і не памятають про неї. Давнішими роками в осіннім часі бодай засілювано бурсу натуралїями, кількома міхами бараболі, фірою капусти, мішком каші і т. п. — тепер якось і се упало. Дефіцит чим риз нагальнійше втискає ся в притвори сего дому добродійности і науки.

Крім біжучих видатків на чинш, який вносить 1.100 корон місячно, на харч, опал, сьвітло, оплаченє прислуги і т. д. тяжить на бурсі єще довг за сплату інвентаря поверх 10.000 кор. Також інвестиції коштували чимало, а на все те нема можности оплатити з низьких влат самих вихованців. А ся інституція найбільше хіба заслугує на трівку підмогу суспільности.

В недовгім часі зникне бурса з камяниці вдовичо-сиротиньского фонду при Вірменській улиці. Іменно з побудованєм нової гімназії коло політехніки, бурса перепровадить ся до власного до-

му, який має станути на жертвованім на сю ціль ґрунті Експ. о. Митрополита, положєнім в продовженю ул. Крижової на Вульці. Шкода булаб, щоби так гарно почата і така пожиточна інституція перестала існувати в устроєній вже до того відповідно, знатним коштом, камяниці в середмістю. Попри повстаючу нову бурсу, булаб і ся вельми потрібна, бо прецінь в «Народнім Домі» остане і на дальше низша гімназія з шістьома відділами, яка поступєнно буде розвивати ся до обєму повної гімназії. Однак трудність лежить в придбаню нового інвентаря: ліжок, кухонного начиня і т. д. Бо хоть мешкальна обстановка для одного ученика коштує не богато, то всеж таки у більшій скількості она винесе на десяток тисяч корон.

Не дуже се була би велика трудність, колиб наша суспільність більше займала ся тим, що, як нам видить ся, єнайпожиточнійшим, найраціональнійшим народним ділом: вихованєм своєї молодїжи; колиб була спроможна одушевляти ся не гучними фразами, ефектовними демонстрациями, хвилевими поривами, а тихою, статочною і систематичною, а такою плідною працею, яка проспівает в бурсі педагогічного Товариства. На академічну сецєсию уміла скинути наша суспільність в протягу одного року коло 80.000 корон, по яких лишив ся незнатний лишєнь слїд в формі... реверсів; чи схотїла би ся сама суспільність послухати евентуального покликуня педагогічного Товариства, щоби при переведєню бурси до власного будинку, загал допоміг удержати гідну побаченя інституцію

Артур Меллер.

Романтичність.

На лавці перед жовтою стїною однопверхового дому сидів повітовий судья Мальрос й виложив в послїдний раз того сезону пасьянса: «ґрїб Наполеона». Мав милий вираз лица, острі зморщкы спочивали на чолі, а білі руки клали спокійно карти в вісім рядів.

На дворі на подвірю помпувала дївчина воду до коновки.

— Незадовго прийде пан доктор.

— Так, думаю, що вже десь йде.

Глянув на гостинєць і вже з далека пізнав стару тарадайку та єї господаря, величезну особу, що сидїла коло скуленого візника. Думав навіть, що видить величезну цигарку в куті його уст, яку

курить вже від сємої години рано, як у сїв до воза. Усьміхнув ся повітовий судья. Перших двох днів казав себе будити, щоби супровожати доктора, але при тім він нудив ся. Його гїсть не був однаковий що дня — деколи був невічливий, апатичний, задуманий сидів на возі. А повітовий судья розумів ся на людських вдачах і не хотїв зносити його химер.

Віз заїхав на подвірє й видав болючий стогін, коли зсїдав. Громовим голосом доктор поздоровив свого гостя й пустив його на перед себе сходами до гори.

— Віна, готовий обїд, моя рибочко?

На столі стояла китиця астрів, а повітовий судья запримітив, що Віна заложила білий ковнїр довкола запалих рамен, припняла старомодну брошку, якої емалїова плитка представляла дївочу го-

лову з розпущеним волосєм. І по його голові перебігла тїнь пригадів.

Мальрос оглядав доньку дому, що її так мало бачив у тих тихих місяцях. Оглядав її так, як то оглядає ся в своїй хаті знайому, любую річ. Спосіб господаря іґнорувати її з зичливости, дїткнув також його, — гостя. Була дївчиною без претенсий, що вже входила в трийцятку й ніколи не вийде замуж, але була вдоволеною при своїй практичній, повздержній вдачі, бути господинєю батьківского дому.

Єї тонкі, червоні уста й гарне чоло звернули на себе увагу повітового судїї. Чи ж дійсно Віна не була дуже гарною перед п'ятьнайцятьма літами? Хто знає, чи він тоді не мав з нею маленького студентского романсика.

Вона наповнила склянки й він при-

на давнім, теперішнім місці? Побачимо, як прийде час по сему. Поки що не віріємося любу надії, що оно так стане ся і для Львова і для цілої галицької Руси збережемо і на дальше сей ясний, осьвітлений дім при розі Вірменської улиці, устроєний так знаменито на приют нашої учачої ся молодіжи.

З остатніх десятиліть XIX. віку.

Написав
Олександр Барвінський.

(Дальше.)

В поетичнім творі виявляє звичайно поет свої почування, а хоч они висловлені в поетичній формі, всеж в них відсвічує ся життя правда. Отже й наведений твір д-ра Франка треба вважати виразом, як не поглядів і переконань сучасної суспільности, то бодай особистих почувань автора. Якжеж погодити сі почування і погляди д-ра Франка з 1883 року з его власними поглядами висловленими в Л. Н. Вістнику з 1901 р. про Володимира Барвінського? Може на се хто відповісти, що се що иншого поезія а що иншого наука чи там дневникарска розвідка. Се правда, але лише в часті, бо й поезія не повинна бути брехнею а зеркалом дійсного життя, а тим більш у д-ра Франка, котрий себе вважає реалістичним письменником, хиба, що він в 1883 р. писав сей вірш так, як ремісник робить що небудь на замовлене. Що д-р Франко протіягом двох десятків літ змінив свій погляд про Вол. Барвінського, се поясняємо собі також відомою загальною обставиною, що він на ювілею п. Михайла Павлика звеличав свого друга колишнього і головного помічника в радикальних змаганнях горячою промовою, жертвував навіть на его фонд 100 К а небавом опісля того знищив его в Л. Н. Вістнику.

Огляд діяльности народівців закінчує д-р Франко згадкою про приїзд Куліша з початком 80-их років до Львова і его «місію заінціпована згоди Русинів із Поляками». Сю місію Куліша пояснив основно проф. Пулюй у вельми цікавій брошурі «Кілька споминів про Куліша і його дружину Ганну Барвінок», що вийшла яко додаток до розвідки «Нові і перемінні звізди» тогож автора у Відні 1905. (Про сю книжочку чогось то завзято мовчать критичний ареопаг у Л. Н. Вістнику а звідтам міг би багато інформацій зачерпнути д-р Франко). Довідав ся би д-р Франко звідтам, що «ніякий круг однодумців» не вислав Куліша а передові Поля-

гадав собі на свій обовязок подякувати своїй госпосі за прожитий сі ту час в домі. Підніс склянку й перший раз в житю вінс імпровізований, піднеслий тоаст. Дійсно чув ся в середині вдоволенням на свіжійм воздусі, при довгім спанню й при свіжих яйцях на снідане; прикладеню пасиянса й при тім, що своїбно розпростер ся в городі аж до повороту доктора від хорих, а тоді з ним ішов на обід; при склянці пуншу ту на веранді, коли сонце заходило в щораз більшій, глибшій червени поза город, що сияло перед западом змінною грою серпневих красок. Се було цілком що иншого, як сваволя на пристрасти великого міста... Віддавав поклін тим гостинним сільским домам за спокій, а заразом за родинну вигідність і товариске житє.

(Дальше буде).

ки з аристокрації звернули самі бачність на него, яко визначного представника українско-руского народу і почали з ним переговори, з яких нічого не вийшло, але не тому, начеб Куліш зовсім не мав здібности педагога, як думає д-р Франко, бо якраз мав він великий хист педагогічний, але він не був політиком тай відносно галицьких і австрійских добре не знав, дарма, що доволі часто бував у Австрії. От ддятого й не зійшов ся в тих заходах Куліш з Вол. Барвінским, а не з чисто особистих причин, як каже д-р Франко. Вол. Барвінський, хоч переписував ся з засновником Reform-и, а відтак власником Gaz. Nar. д-ром Червинским і з кн. Романом Чарторийским, сподіваючись довести до якогось modus vivendi між Русинами а Поляками, оцінював реально польско-руські взаємини, а хоч у своїй переписці проявляв богато політичної гнучкости, однак не поступав ся національними і політичними засадами, не зрікав ся їх зовсім. Повний текст листу Вол. Барвінського до д-ра Червинского, який я недавно оповістив у «Руслані» (д-р Франко мав лише оповіщений Червинским з пропусками сей лист), стає вразним доказом, що се ясьмо не було «забіганем у табір історичної Польщі», як се д-р Франко назвав за Драгомановим, а також з листів кн. Чарторийского, які є у мене (небавом їх оповіщу) виходять, що Вол. Барвінський не був готов «робити значні соціальні концесії», як вневняє д-р Франко, покликуючись на мертвого уже свідка.

Але так переговори Куліша, як і переписки Вол. Барвінського не мали нічого спільного з тим фактом, який д-рови Франкови представляє ся яко «один з найсумнішших фактів у історії нашого національного розвою — т. зв. новою ерою». Д-р Франко глядить на т. зв. нову еру скрізь окуляри Драгоманова, котрий писав свого часу дуже богато в «Народі» на сю тему, але так само не мав він доброго знання галицьких і австрійских відносин як Куліш, дарма, що також переїздив нераз через Галичину й Австрію. Вправді т. зв. нова ера не була ще вповні й основно пояснена, але доволі свого часу на сю тему було писано в «Правді», а відтак і у «Руслані» і хто з незапомороченим умом, не з гори принятим пересудом а предметово схоче оцінювати сі справи, той певно не дійде до такого вислїду як д-р Франко, що вважає се найсумнішим фактом у історії національного розвитку. Треба би в таким случаю, згоджуючись з поглядом д-ра Франка, признати, що найсумнішим фактом є, що в університеті львівским утворено руску катедру історії і покликано на неї проф. Грушівского; що Наук. Товариству Шевченка віддано печатанє всіх шкільних книжок; що признано ему «жебрачі субвенції» (як деінде висловив ся д-р Франко, з котрих і він нині і его товариші черпають свій прожиток), що призволено на засновни товариства «Дністер», двох руских гімназий, на заведенє фонетичної правописи в школах і урядах і т. д. і т. д. Сеж все ті придбання той «злочасної нової ери», проти котрої і радикали накладали разом з москвофілами. Все те однак д-р Франко умисно промовчує, а кидє лише звичайним загальником злосливим, на доказ котрого не навів нічого, ідуци за виклепансю фразою деяких наших політиків, котрі повтаряють, що все в горі наведене «нам належало ся».

(Дальше буде).

З подорожи до св. Землі.

(Дальше.)

Єрусалим 13. вересня 1906

В четвер 13. вересня раненько відізвав ся дзвінок на знак, що вже час вставати, а за пів години другий дзвінок дав знати, що всі мають іти на соборну архієрейску литургію в церкві св. Гробу.

Відправа тревала від 7. год. рано до 12. год. в полудне, при олтари Францишканів, на північ від Гробу, ведена після обряду східного. Всі полонники причащали ся з руки Владики, що значно проволікло відправу.

Католики і православні слїдили з занятєм цілу відправу, бо перші не виділи еще того, а другі побачивши схожість зі своїм обрядом, бажали наш обряд докладнійше пізнати. Тепер було досить часу, то люди ходили на св. Грїб молити ся і прикладали там привезені річи з Європи, щоби їх осьвятити через діткненє.

Повертаючи ішли ми вже третій раз тою самою дорогою, а ніяк не можна було єї спамятати. Анї назв улиць, анї номерів — і що хвиля якась бічна вузенька улица, така сама як инші. Що хвиля штовхне тебе наладований осел, а Араб не перепрашає, єсли трутить, або надопче. Мимо волі, чи з приривчавня сказати було «пардон», то мешканець Єрусалима лиш видивив ся і пійшов дальше. Люди ті якось ніби ходять за своїми ділами, але все звільна, не спішать ся.

О 12. год. панував великий рух на базари з харчівнями, так що ледви міг протиснути ся сам Митрополит, перед котрим ступало 5 кавасів і що третій крок ударяло разом своїми окованими палицями на знак, що іде особа, який треба уступити ся.

О 12. год. пора обїдова. Пополудне мало бути вільне, але заповіджено на 1/4 год. звидженє мечету Омара, який стоїть на місци збуреного храму Соломона. Мечет не повстидав би ся давної сьвятині, бо дуже гарний і богатий. Хто був в Єрусалимі, а не був в мечеті Омара, той якби був в Римі і папи не видів...

Сею вісткою утішили ся путники дуже, позаяк там мали декотрі самі іти і заплатити коvasови по кілька корон, бо самому тамтуда іти не є зовсім бєчпечно. Єсли хто у чужинців зближить ся до площі, яка окружує сьвятиню, то магометани махають сей час рукою, щоби вертати назад і забирати ся геть.

Сьвятиня Омара лежить в східній часті міста над долиною Йосафата. Перейшовши низьку браму, стаємо на великій площі, посеред якої пишає ся величава сьвятиня, а за нею дальше до сходу сонця оливна гора.

По лівій руці на північній стороні площі є ряд поверхових домів, де була палата Пилата, а тепер там розміщене турецке військо.

Мечет з верха мінить ся від прегарної ріжнобарвної мозаїки. По ступенях попід браму зі стовпів входить ся на висшу площу. Тут треба вже або здіймати обуву, або натягати патинки, за які платить ся найменше 20 с.

Хто вїйшов до мошеї, той не жалує труду, пізнасть один з найкрасших витворів східного будівництва. Стїни, аж капють від золота і мозаїки. На середині видко зза огороженя великий камінь. Се вершок гори Морія, на якій Авраам жертвував Ісаака і де приносили ся кроваві жертви, а Магометани вірять, що з сеї гори Магомет возніс ся до неба. За ним хотів піднести ся сей вершок гори, але ангел Гавриїл задержав его рукою,

і ще нині показують сліди з пальців ангела. Вірять, що камінь не осів назад, але держить ся в повітрі, а підпертий стовпами лише для того, щоби невирні не бояли ся, та прийшли під него переконатися про чудо пророка. В дійсности через вершок веде виконаний провід, кудамала стікати кров жертвованих звірят до печери. Вступ на камінь не дозволений. При виході є камінь, в яким мав Магомет вбити золоті цвяхи. Що століття мав зникати один цвях і після того могли би люди знати, коли прийде кінець світа. Однак зловий диявол повітає цвяхи, так що нині є ще 3 і 1/2, а позаяк не знати, кільки нечистий витягнув цвяхів, тож не можна обчислити, коли буде кінець світа!..

(Дальше буде).

3 державної ради.

По відчитанню внесень та інтерпелляцій між якими знаходиться також інтерпелляція пос. Яворського в справі насильного арештованя о. Петрицького з Колоколина, приступлено до дальшої наради над внесень пос. Кітля в справі зниження податку від цукру. Наглість внесень ухвалено вже на попереднім засіданню, а тепер по виясненях міністра скарбу др. Коритовського, ухвалено передати вресеня до бюджетової комісії з припорученням як найскоршого зложення справозданя.

Міністер скарбу др. Коритовський предкладає бюджет на рік 1907 і вигошує експозе в двогодинній промові, яка зробила в палаті дуже добре вражіння.

Опісля палата приступила до дальших нарад над наглим внесень пос. Шрафля в справі будови Ізельтайської залізниці і відкинула єго наглість, а так само і наглість внесень пос. Герцога в справі німецького виключно язика викладового в долішно-австрійських школах. По кількох запитах до президента замкнено засіданя з назначенням слідуєчого на вівторок о 11. год. по полудни.

Державний бюджет.

Бюджет на р. 1907. представляє ся корисно з двох сторін. З материяльної сторони засвідчує він про знатний прирість добробиту, який проявив ся в надвишці податків за перший піврік с. р. поверх 50 мільонів корон; з формальної сторони бюджет відзначає ся ясностию і реальностию. Міністер скарбу др. Коритовський зірвав іменно з дотеперішню системою укриваня дефіциту при помочи ріжних фікційних позицій, зачисляваних яко інвестиції, хотий інвестиціями у властивім значінню слова не були. В сей спосіб узискувана надвишка була тільки позірною, а бюджет хиткий і немічний.

Перехід до отвертого бюджетованя став якраз можливий через сей зрість доходів держави. Після предложеного вчера бюджету доходи держави виносять 1.892,501.082 корон, видатки 1.890,871.352 корон, отже остає надвишка в квоті

1,629.730 корон. Видатки в порівнанню з минулорічним бюджетом зросли о 71,800.000 корон, а доходи о 65,318.789 корон.

Як бачимо з сего, незвичайний зрість приходів не позволив захитати рівновагою бюджету, хотий видатки державні на будучий рік перевищують сегорічні о величезну суму 71,829.142 корон. Се уможливило правительству назначити на найпильнішу ціль задля піднесеня рільництва і промислу в державі через доповненя і добре вивінуваня залізниць, околото 55 мільонів на біжучі інвестиції залізничого руху.

Дальше що до касових надвижок з р. 1905 назначено на надзвичайну дотацію меліорацийного фонду 3 мільони корон, на підмоги справи рільничих і промислових стоваришень 6 мільонів, на цілі підпираня експорту 1 мільон, на помноженя і доповненя залізничого парку 41 1/2 міль., на угодовий зворот коштів будови гал. трансверзальної залізниці 3 1/2 мільонів, на будову шпиталів і клінік 5 мільонів, а на поборюваня чахотки 2 мільони кор.

Також і Галичину узгляднює бюджет в більшій мірі, як коли небудь до тепер. Особливо задля поліпшень і нових будов гостинців, регуляцій рік є вставлені численні позиції в відділі міністерства внутрішних справ, а також на будову будинків для поміщення урядів. Так само міністерство справедливости виставило коло 1 мільон корон на нові будинки для поміщення судів і карних заведень, відділ міністерства скарбу виказує коло 3 1/2 мільона припадаєчого на Галичину підвищення платні скарбової сторожи і податкових езекуторів, а також відділ міністерства просвіти виказує високі позиції на адаптації висших наукових заведень, а міністерство торгівлі на урядженя нової телефонічної сіти і регуляцію Пруту.

Просимо відновити передплату.

Новинки.

— **Календар.** В неділю: руско-кат. Покров Пр. Б.; римо-кат. Каликста. — В понеділок: руско-кат. Кипріяна, Юстини; римо-кат. Ядвіги і Тереси. — Вівторок: руско-кат. Діонизія; римо-кат. Галля, Фльор.

— **3 „Народної Торговлі“.** XXII заг. збори „Н. Т.“ у Львові будуть 2. палюлиста о 4. год. по пол. у власнім домі („Ринок 36). Рано о 9. год. того дня відбуде ся в Успенській церкві богослуженя за померших членів товариства.

— **3 Заліщик** доносять нам: Товариства: „Руска Бесіда“, „Філія Просвіти“, „Філія Руского Тов. педагогічного“, „Руска Народна Каса“ і „Повітова Народна Організація“ в Заліщиках устроюють дня 25. с. м. о год. 7. вечером торжественне пращаня Вл. д-ра Володимира Охримовича, адвоката і члена-основателя всіх тих товариств по причині єго перенесеня до Львова. Замість памятки пращальної для д-ра Охримовича, приймає ся з подякою добровільні датки на будову дому „Рускої Бурси“ в Заліщиках. — Надзвичайні загальні збори „Рускої Бесіди“ в Заліщиках відбудуть ся того самого дня (25. жовтня) у власних комнатах о 5. год. вечером — а на случай браку комплекту о год 5 1/2 без огляду на число присутних членів з отсім дневним порядком: „Іменованя Вл. д-ра Володимира Охримовича почесним членом Товариства „Руска Бесіда“ в Заліщиках“.

— **Іменованя.** Міністерство торгівлі іменовує старшими почтмайстрами почтмайстрів: Йосифа Куницького в Тернополі 2 і Мих. Мазурка в Станиславові 3. Посади почт. експедицій дістали: Семен Юрецький в Висовій, Евгения Мисевич в Чорнокінцях вел., М. Келерова в Чорній к. Устрик, Ром. Пенкош в Майдані сєняв., Ант. Ротинський в Волі миговій, Олена Тарабанович в Вишневі к. Букач., Марія Костшевська в Миколаєві к. Гаїв.

Судовими авскульптантами в окрузі львівського суду кравого іменовані: Т. Фавстман в Чернівцях, др. Гієр. Г. Юрчинський і Стан. В. Вол. Рубчак в Станиславові, Як. Шрагер, Володимир Кижик, Бол. Ковальський, Модест Б. І. Млинарський і Стан. Коваловський у Львові, Гавр. Й. Божемський, в Глинцях, Роман Гузар в Станиславові, Ів. Борила в Мостисках і Лев Калинич в Турці.

Цісар іменував надзв. професора спеціальної догматики на львівськ. університеті кс. д-ра Матея Сеняницького звичайним професором того предмету.

— **Відзначеня.** Рада харківського університету одногожосно заіменувала проф. Михайла Грушевського і д-ра Івана Франка докторами.

— **Вісти з Буковини.** Минулої суботи устроїли буковинські Русини величавий комерс в „Музичнім товаристві“ в Чернівцях в честь кравого інспектора Омеляна Поповича. Саля була переповнена гістьми, бо прийшли не лише Русини, але і румунські та німецькі представителі, аби віддати честь мужеві заслуженому околото народного шкільництва. На комерсі промовляли проф. Антін Клим, іменем „Рускої Школи“, проф. др. Ст. Смаль-Стоцький, пос. Пігуляк, п-на Трусевичівна і много інших бесідників.

На суботнішних зборах пол. тов-а „Национальна Рада“, які відбули ся в сали „Народного Дому“ в Чернівцях, обговорено довірно теперішнє політичне положеня в краю і висловлено законодатним заступникам руского народу повне довіре і признаня за дотеперішню діяльність. Крім сего роздвляювано справу будучих парламентарних виборів та порішено відповідні директиви для політичної організації буковинських Русинів. Переведено також влучні постанови що до скріплення „Национальної Ради“, ухвалюючи, щоби головний комітет, який складає ся доси з 15 членів і 5 заступників, доповнено через а) відпоручників з краю, яких вибирають політичні організації повітові і то по три на кожний політ. повіт, б) через приступленя послів до сойму і державної ради. Вкінци заняли ся збори справою партійної дисципліни, так конечної в нинішню пору.

В послідну неділю були і загальні збори „Спілки“ зареєстр. стоваришеня з обмеженою порукою в Чернівцях. Метою „Спілки“ є обняти всю торговлю в рускій часті Буковини. Небавом отворить „Спілка“ свою торговлю мішаних товарів в Чернівцях.

— **Події на київській політехніці.** Оноді відбували ся на тій політехніці збори студентів. Якийсь чорносотенець доніс поліцаї, що між студентами є і чужі особи. На тій основі поліція з жандармами і війском обступила будинок політехніки і донесла ректорови політехніки, Тимофєєви, що увязнить всіх студентів, котрі не будуть мати легітимаций. На то ректор відповів, що він вже повідомив губернатора, що ще не всі студенти політехніки дістали легітимаций. Ректор приймив отже вину на себе, аби ратувати студентів з інших заведень і станув при дверох та поіменно називав кожного виходячого, аби перед поліцією ствердити тожсамість особи. Коли будинок опорожнив ся, поліція перевела в нїм строгу ревізію, але не знайшла нічого. Ректор Тимофєєв виїс сейчас телеграфічно свою димісію, але збір професорів по нараді просив міністра просвіти не прийняти димісії, і представив міністрови опис нападу поліції на будинок політехніки.

— **Напад на двір.** Дня 2. жовтня на межі хорольського і лубенського повіту пограбовано Богдановича і єго гостей на 900 карб. В той

день до Богдановича зіхалось чимало проше-них гостей; всі пили, співали, веселились і ніхто й не помітив, як у хату увійшли ще й не прохані гості. Сі гості довго не засиджу-вались. Крикнувши «руки вгору», вони повий-мали з кишень у справжніх гостей 900 кар-бованців і взявши два револьвери, запрягли хазяйські коні тай поїхали. Після від'їзду го-стей у хаті ні в кого, крім попа, не зоста-лось ні шеляга. Сей піп розжалобив невідо-мих оповідачем про своє бідолаше життя і вони вернули йому гаман з грішми. Після від-їзду «комуністів» Богданович схопив руш-ницю і хотів перестріти їх біля лісу, алеж піп відмовив Богдановича се робити. Поліція д-уже пильно шукає грабників. Є відомости в поліції, що в грабованю брали участь селяни з Матяшівки. Декілька чоловіків заарештова-вано, але Богданович між ними не впізнав ні одного з тих, що прийшли до него непро-шеними на хрестини. (»Рада«).

— **Арештоване поштового урядника.** Дня 8. с. м. арештувала поліція у Відні поштового урядника з Галичини, Тому Лісовського, при-дленого до поштового уряду на двірці Пів-нічної залізниці. Арештоване довершено з при-чини крадежа поштових пакунків. В мешканю арештованого найдено велике число заставни-чих карток на різні заставлені ним дорого-цівности. Лісовський украв три срібні кошечки з посилки до ювілера Яржини у Львові.

— **Дрібні вісти.** Вінчане п. Арсенія Стет-кевича, податкового офіціяла, з пною Івано-ю Чернявскою буде дня 23. с. м. о 7. год. вечером в катедральній церкві в Станиславо-ві. — Міністер судівництва заявив при кіль-кох послах, що зарядив, аби судовим авс-культантам виплачено плату, підвишену пі-сля нового закона.

— **Переписка Редації.** Хв. »Сокіл« в В. и. Просьбу о нагороду за ратунок при огни, а згл. о відшкодоване за зужите пожарних при-борів належать вносити до тих товариств о-безпечень, котрі були би потерпіли, если огонь був би розширив ся. Тому до такої просьби на-лежить долучити план місця пожару з точним описом переходу пожару і весеної помочи. На тій просьбі має гром. зверхність або політична власть потвердити, що всі наведені там по-дробиці є правдиві. »Славія« — о скільки нам звісно — не дає ніяких нагород, а в сім слу-чаю нема що навіть просити о нагороду, если дім згорів до тла.

— **Переписка Адміністрації.** Впр. о. Ст. Ст. в К. Числа на адресових картках означають

»риту« се є шлях залізниці чи почти; після них має ся сортувати часопись і висилати на почту разом в означеній порі, а не є они по-рядковими числами передплатників. — ВПр. о. Мвх. Ром. в Добр. Заплачено по 31/12 1906. — ВПр. Стан. П. в Пил. Заплачено по 1/10 с. р. — ВПр. о. Он. Гад. в Ст. С. Рахунки го-дять ся. — Всехв. »Руск. Бес.« в Зол. До кін-ця року приїде нам ще 3 К. — ВПр. о. П. Коц. в Вис. Заплачено по конець с. р. — ВПр. о. Йос. Дуб. в Лоп. До кінця року приїде нам ще 5 К. — ВПов. Мвх. Коб. в Біл. в. Доси за-плачено за перший піврік. До кінця сего року належить ся нам тим самим 10 К.

— **Репертуар руского театру в Бучачи.**

Сала »Сокола«. Початок о 7½ вечером. Білети продає торговля п. Рогозиньского. (Або-намент на 6 вистав під ряд 10 К).

В неділю дня 14. жовтня: »Ой не ходи Грицю та на вечерниці« народний образ зі співами і танцями в 5 діях Старицкого.

Ві второк дня 16. жовтня: »Суета« най-новіша комедия в 5 діях Карпенка Карого.

— **Репертуар міського театру у Львові.**

В суботу по пол.: »Дівочі слюби«, ком. в 5 д. Ал. гр. Фредра; вечер: »Кармен«, опе-ра в 4 д. Бізета.

В неділю по пол.: »Косцюшко під Рацла-вицями«; вечер: »Лялька«.

В понеділок: »А Піппа гуляє«.

Другі Соколи і Сокилі! Памятайте, що львівський »Сокіл« збирає жертви на будову свого дому.

Телеграми

з дня 13. жовтня 1906.

Відень. В бюджеті на 1907. рік є позиції аж на три нові гімназії польські: в Теребо-вли, П в Станиславові і П в Перемишлі; руска гімназия в Тернополи поставлена яко самостійна, а не філій; на філію рускої гі-мназії у Львові вставлено в бюджеті ри-чалт.

Петербург. В чернигівській губернії ви-бухли хліборобскі страйки. На здавлене страй-ків вислано козаків.

Будапешт. На вчерашнім засіданю угор-ского сойму президент кабінету і міністер скарбу предложили бюджет на 1907. р., який виказує в рубриці видатків квоту 1.134 міль-онів корон, се є о 48 мільонів більше, чим в минулім році.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ.

(Готель, реставрація і кавария — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові).

Приїхали дня 12. жовтня: Тома Прето-ріус з Ярослава, Клим Левицкий з Ряшева, др. Стефан Томашівский з Бережан, о. Вик-тор Несторович з Ланів, о. Андрей Савицкий з Коропужа, о. Константин Грицикевич з Ста-рої соли, Іван Рибачек з Микулинець, Лев Горкавий з Козлова, Іван Топольницький з Тер-нополя, Павло Коляджин в Борині, о. Яков Сінгалевич в Романова, Ярослав і Нестор Па-сичиньскі з Задільска, Володимир Вергун з Дебеславець, Никола Семенюк з Ілинець і Александер Викторевич Росткович з Сидорова.

Лікар внутрішних недуг

Др. Мирон Вахнянин

ординує від 3 — 5. по пол.

ул. Академічна 26.

Всіх лікарских наук

Др. Кость Танячкевич

6. секундар шпиталя Вільгельміни у Відні по відбутю трилітньої практики у віденських шпиталях та клініках

осїв в Золочеві.

(Ординує в домі інспекторату податків).

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

від 1. до 15. жовтня 1906.

Нова сензаційна програма.

Щоденно о 8. год. вечер представлене В неділі і сьвята 2 представлення о 4. год. по пол. і о 8. год. вечером. Що пятниці High-Life представлене. Білети вчасніше можна на-бути в конторі Пльона при ул. Кароля Лю-двика ч. 9.

**Скорогляд промислово торговельний
королівства Галичини**

виданий Лігою Помочи промислової у Львові

є першим повним образом нашого життя промислового і торговельного.

Необходимо потрібний для кожного хлібороба, купця, ремісника, фабриканта, для урядів парохіяль-них, громадских, для шкіл і т. д.

Містить в собі ради, вказівки, де має ся шукати помочи для виконувания промислу, торговлі і т. д.

Коштує в тревалій гарній оправі тільки 5 корон.

Набувати **Скорогляд** можна в книгарнях, на почтах, в Товариствах Помочи промислової і в Бюрі Ліги Помочи промислової (Львів, ул. Словацкого 18.).